

Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Miesięcznik w Krakowie (zab dostawa do domu) K 1 50 na prowincyi z przesyłką pocztową . . . . . 1 60 Prensumerata za granicę: msk. 1 50, frank. 2.—, rb. 1.—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach piśmi i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY
DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

na wiesz petita 16 hal. za każdy następny rząd po 12 hal.
dłuższe ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal.)
Nadawanie na wiesz petitory 50 hal. Będą na każdej stronie po K 6.—, półpółki K 4.—, Zaliczki K 50.— za tydzień.
Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. RUPCZYC.
Administracya „NOWIN“: ul. Wiślna 2.
otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.
Na Lwów Skład i Ekspedycja:
Agencya Sokolowska, Paszaj Hausmana 2.

Redakcyja i Administracya „Nowin“: Kraków, ulica Wiślna l. 3
Tel. 540.
Ekspedycyja „Nowin“: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcyja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2. Będąco nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Prosimy odwiedzić prenumeratę na miesiąc grudzień.
„Nowiny“ kosztują miesięcznie i K 50, kwartalnie K 50, półrocznie K 100.

Belweder i kwestya trójprzymierza.

Dymyja gen. Conrada v. Hötendorf nie przesądza stanowiska tematu żywej dyskusji w Wiedniu, w Budapeszcie, Berlinie i w Rzymie — i powożebnie sądzi, że ta dymyja będzie miała doniosłe polityczne następstwa. Zdaje się, że napięcie między następcą tronu austriackiego i ministrem spraw zagranicznych co do polityki austriackiej zaostriży się w najbliższym czasie jeszcze bardziej, a hr. Aehrenthal ma stanowisko zachwiane i będzie musiał odstąpić nie zaraz wprawdzie, ale niedługo. Stronnictwo chrześc. secyjalne, zwane w Wiedniu „partyja Belwedera“ (w Belwedera mieszka następca tronu) zamierza podjąć jeszcze silniej zaatakować hr. Aehrenthala za jego politykę i przypisać do szturmu w delegacyach.

We Wioszech ustąpienie Conrada von Hötendorfa wywołało żywe zadawolenie. Ambasador wiedeński ks. Avarna, wyraził się, że szef sztabu generalnego „padł obłąkany trójprzymierza“. „Zeit“, donosząc o tym, prosi jednak te słowa w tym kierunku że Conrad von Hötendorf padł tylko „ofiara Włoch“.

Chrześc. społ. dziennik „Reichspost“ zbliżył do osoby następcy tronu piase w sprawie następnika hr. Hötendorfa:
„W gusłowaniu pełnego zaufania cesarza, następcy tronu i armii ustąpił bar. Conrad, nie jak kapłan, który opuszcza okręt, widząc go w pewnym porcie, ale jak kapitan, który widzi, że okręt uziął kurs faktyczny i mimo jego ostrzeżenia dąży na składy. Szef sztabu musi mieć tak też wpływ na politykę zagraniczną“.

Sesya delegacyi zapowiada się tedy, jak widzimy, niezwykle ciekawą i ważną.

Niewątpliwie będzie musiała kwestya trójprzymierza stanąć na porządku dyskusyi. Z reweicji angielsko-niemieckich okazało się bowiem, że po wodn trójprzymierza, które uchodzi w Austrii nietylko za gwarancyę pokoju, Austria mogła — i mo że jeszcze — zostać uwikłaną w uciechowaną w przyszłości wojnę angielsko-niemiecką, względnie w konflikt swojofrancusko-niemiecki, w którym Austria żadnym przeżycia nie ma interesów“.

Węć niewątpliwie podniecona będzie w delegacyach sprawa zmiany postanowień traktatu trójprzymierza, aby Austria nie była nadal narażona na niebezpieczeństwo wojny, która tuczyć się będzie wyłącznie w obronie interesów niemieckich.

Z frakcyjnych kombinacyi w Kole Polskiem i w kraju.

Jak wiadomo, w Kole Polskiem, które teraz po wyborze dra Le-wonstein'a liczyło 71 członków,

stosunki między poszczególnymi frakcyami, a także stosunki w samym kole irakcyj nie bardzo są przyjemne. Różnice partyjne, ambicje i antagonizmy obciążały pro-wadzą sarówno do frakcyi między poszczególnymi grupami jak do kole i stały w obrębie grup. Nie należy jednak przeceniać znaczenia tych wewnętrznych antagonizmów; poprzednio było jeszcze gorzej. Na zewnątrz jednak kole występuje solidarnie; potrzeba solidarności nikt z odpowiedzialnych polityków nie kwestyonuje, lecz wszyscy widzą w niej palladium znaczenia Kole. Najbardziej sprężoną grupą są konserwatyści, nie grupa ta, mając w swem kole kilka bardzo wplywowych osobistości, jest własnie dlatego przy każdej zmianie sytuacji politycznej terenem bardzo misteryjnych dyplomatycznych zabiegów i starć. — Obis ludowców posiada element spójności w swoim radykalizmie agrarnym. Z chwila wyślania s wago członka, posła Długosza, do gabinetu, ludowcy stali się stronnictwem, ponosząc na równi z konserwatywami odpowiedzialność za rząd w Krak. Taktyka stronnictwa musi się presto zmiesić, ostro habilitować partyi uległe osłabieniu, teoretyczny radykalizm musi ustąpić miejsca ogólnemu praktycznemu oportunizmowi.

Na tej okoliczności opiera swe nadzieje fronda ludowców, która chce skłonić wszystkie radykalizujące opozycyje żywieli w kraju. Na tą opozycyje żyłcalwem okiem spoziera narodo-wa-demokracya, oswiecznie nie w imię pokrewieństwa programowego, lecz tylko w myśl zasady, że „nieprzyjaciele naszych nieprzyjaciół są, naszymi przyjaciółmi“.

Zwołanie Sejmu galicyjskiego.

Sejm galicyjski zwulany zostanie wraz z innymi Sejmami najprawdopodobniej na dzień 15-go stycznia. Z tą chwila przzerwana zostanie także obecna sesya parlamentu, tak, że ma ona jaz za ledwie 10 dni czasu do załatwienia najważniejszych spraw.

Jedli obród Sejmu galicyjskiego nie zakłóci obstrakcyja będzie on obradował do 1 marca. Węć ewentualnie i reforma wyborcza mogłaby dożyć się zrealizowania.

O uleby jednak Rusini w swej niestępliwosci i agresywnosci (skutkiem której zrobili się jukrowania pogodne w Wiedniu) zechcieli trwać nadal i paraliżować obstrakcyja obrad sejmu, wówczas liczyć się należy z awanturalnie rozwiązaniem sejmu i z rozpłaniem nowych wyborów na wiosnę.

Żelazny poczet otoczył go kudem. Lagarde zbity był.

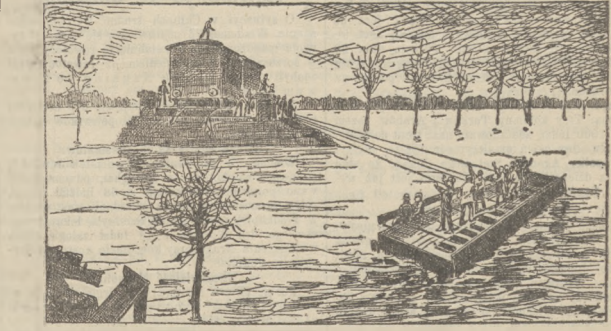
Mignęła błyskawica przez nymal Królewicza i zapaliła w nim myśl. Przyszły mu na pamięć słowa, słyszane gdzieś. Gdzie?.. Pewnie u Nostradamusa! Słowa te hukwały teraz w jego głowie, w minucie śmierci, niby rozbijane dzwony. Gdyby Nostradamus stał obok niego, nie słyszałby wyrażonej słów tych.

Uderzył się w czoło i schował spządę do pochwy. Żelazny poczet zaczął szczydzić. Lagarde oznajmił: — Chodź za mną!

Królewicz spojrział mu prosto w oczy i rzekł chłodno: — Zaprowadź mnie do królowej.

— Naprzód! — krzyknął Lagarde pijany wściekłą radością. — Naprzód! Albo cię także zważę!

Królewicz szepnął mu straszliwym głosem: — Chcesz więc, aby królowa zginęła na rusztowaniu i ty z nią?

Gl, co ocieali w katastrofie pod Montreuil Bellay. (Patrz artykuł).

Bezowoczne rokowania polsko-ruskie.

Wiedeń. „Slawische Korrespondenz“ donosi, że ostatnie konferenecy polsko-ruskie, które obradowały w Wiedniu, nie przyniosły nawet zbliżenia jakiegokolwiek z obu stron.

(Jakkolwiek sprawa idzie po grudzie i jakkolwiek niektórzy kwestyonują, czy Wiedeń jest stosownem miejscem do prowadzenia rokowań polsko-ruskich, niemniej stanowczo zaznaczyć należy konieczność załagodzenia sporu polsko-ruskiego, paraliżującego obecnie działalność Sejmu. Bez jakiejś ugody nie będzie też reformy wyborczej. Ustosławionem w kierunku przeprowadzenia ugodowych rokowań trzeba więc przykładać, a obowiązkiem prasy jest nie utrzymywać, lecz ułatwiać wzajemne zbliżenie. Pręps. red.)

Stan zdrowia cesarza.

W Wiedniu rozszalał się wczoraj alarmujący pogłask o zasilniczkę cesarza.

O k. Boro koresp. ogłosiło jednak następujący komunikat: Wiedeń. Cesarz miał w sobotę lekką nie dyspozycyę, waktkę tego, że po kilku tygodniach po raz pierwszy wyjechał podczas niepogody. Był to lekki katar połączonej z podrażnieniem do kaszlu. Noc z piątku na sobotę była trochę niepokojna. Mimo to pójchał cesarz z S. Schönbrunn do Burgu, wziął udział w uroczystości nałożenia bierów nowym kardynałom i mimo, że uroczystość trwała półtorą godziną, nie był wcale zmęczony, więc wczoraj zszął w S. Schönbrunnie udział w przyjeździe dla kardynałów, był w doskonałym humorze i odbył półgodziny cercle. Noc z soboty na niedzielę była zupełnie spokojna. Ślady kataru znikły za-

pełnie. Wczoraj zszął cesarz obity program pracy. Rano wysłuchał mszy w katedrze zamkowej, potem przyjął arcyb. Karola Stefana na trybunale posuchającym. Następnie wysłuchał raportów różnych dygnitarzy, między innymi ministra obrony krajowej Georgiego i inspektora żandarmerji Tisliara. Ten ostatni wraz z kilku oficerami pokazywał nowe plany dla umundorowania żandarmerji, cesarz interesował się każdym szczegółem. Potem wysłuchał raportów rady ministralskiego Skerem i dyrektora gabinetu Schliesla.

Nowy szef sztabu generalnego.

Wiedeń. „Dziennik rozporządzeń dla armii“ ogłasza mianowanie marszałka polnego porucznika Schumera szefem generalnego sztabu

Wybory w Niemczech.

Berlin. W kolech rządowych panuje wielka trwoza przed nowymi wyborami do parlamentu niemieckiego, które mają się odbyć dnia 12 stycznia r. p. Nikt bowiem nie wątpi, że wybory te przyniosą ogromną klęskę stronnictwom rządowym i że wotowadą do parlamentu silną opozycyę liberalną i socjalistyczną. Aby więc utrudnić tej opozycyji agitacyę przedwyborczą, rząd chwycił się podstępnej, przy odgłosie wywołania obrzydzenia. Jakkolwiek już i półrządowe dzienniki przyznają, że nowe wybory mają się odbyć dnia 12 stycznia r. p., jakkolwiek zarządzone już także wywołanie spisu (list) wyborców (od 14 grudnia), co zawase o 4 tygodnie wyprzedzić musi dzień wyboru, — termin odbycia wyborów urzędowo jeszcze nie ogłoszono.

Ta zwłoka, daje się we znaki wlezwłaza Polakom w Prusach. Od chwili ogłoszenia nowych wyborów, — aż do dnia wyborów wolno bowiem wędzicie odbywać zebrania w języku polskim, na-

Czyżcie słyszeli?.. Czekaj na mnie za Lawrem! A zwoł do stu tysięcy dyabłów!

Złumiony poczet cofną się. Pozostał jeden tylko człowiek. Wódz kazał mu otworzyć krąg.

— Chodźmy! — powiedział Lagarde, głosem kłonażęcym. Począł iść. Chwiał się. Królewicz musiał go podtrzymać. A Lagarde marzył o meczarniach, jakie zda temu człowiekowi, gdy już niebezpieczeństwo minie. A wszystkie odrzucił, bo wszystkie wydęły mu się jakimi bełkamiem łagodności.

Trzy minuty nie przeszło po ich odejściu, a dzielnicyk zająsnął od pochodni, od błysków stali i od spojrzeń błyskawicznych. Wszedł za stn ludzi, Roncherolles wpał pierwszy. Rzucił okiem. Ujrzał. dzielnicyk wstał!.. Pokroczył na jedyne go pozostałego towarzysza Lagarde'a.

— Gdzie go zaprowadzono? — wołał. — Do króla?

— On ta nie przyszedł.

(Ciąg dalszy nastąpi).

CZARODZIEJ

Wielki roman dramatyczny
przez MICHAŁA ZEVAKO.
(Ciąg dalszy).

W tej chwili zapadła się za nim z traskaniem siekła krata i otoczył go lądzie zbrojni w samopali, przesłaniem krzyży.

Było to arcydzieło Roncherolles!

Było to arcydzieło zasadki!

Na czele zbrojnych stał Lagarde. Wielki prefekt sam go wybrał.

— Weź ludzi, ile chcesz! — powiedział mu.

— Moi wystraszali! — odpowiedział Lagarde. — Wpędzić ludzi dzika do galery i i resztę bądzić spojniał!

Poczet żelazny, dowodzony przez Lagarde'a, czuł się upokorzonym, spowiewierzanym przez porakę Marzył o odwiecie strasznym. Chciałby obciąć Rębaczowi uszy, chciałby serca i wątrobę rzucić psom.

Królewicz poznał ich od pierwszego rzutu oka.

Magazyn Nowości i Konfekcyi Damskiej
LEONA GRABOWSKIEGO
— w Krakowie — poleca Płaszcz, Kostyumu, spódnice, pl. Maryacki 9. Tel. 1590. bluzki i halki po nader przystępnych cenach.

